

[Vanggaard.]

med at gemme hen paa Loftet. Lad os faa det hele med, og lad os faa en samlet Oversigt over, hvad der er købt i de sidste 10 Aar; det er jo Offentlighed, man bør have i disse Sager. Jeg nævnte ogsaa, at der burde aarlig laves en Udstilling af Aarets Indkøb med vedhæftede Priser. Mange andre Institutioner kan lave Udstillinger, f. Eks. laver det kgl. Bibliotek ofte Specialudstillinger. Vilde det da ikke være rimeligt, om man hvert Aar lavede en Udstilling af det, som Museet har købt. Hvis Museets Ledelse mener, den har gjort det rette, at Museet har fundet noget, som virkelig er egnet til at hæve Museet, saa har den jo ikke noget at skjule, og den Opfattelse maa man da mene, at Museets Ledelse under alle Omstændigheder har. Det synes jeg er et meget rimeligt Krav, og jeg husker ogsaa, at den højtærede Minister udtalte Sympati for det, og jeg tror, næsten Tilslutning. Jeg vil atter minde om det i Dag og haabe, at det maa blive gennemført.

Saa bør det offentlige heller ikke, som jeg har fremhævet, ukritisk modtage Gaver. Vi har set, hvad det har ført til, at Tale-scenen modtog Midler til den kunstneriske Udsmykning som Gave fra Ny Carlsbergfondet. Adskillige Medlemmer, der var henne at se Teatret, forfærdedes over Resultaterne. Vi fik Kvittering derfor, ved at en af de benaadede Malere udtalte, at han ikke brød sig om, hvad Rigsdagens Hovbønder mente. Nu skal jeg indrømme, at det er en stor Kunst at være ydmyg i Medgang, og adskillige af os kan vel ofte have svært ved det, men der er da ogsaa Grænser; her synes jo Medgangen at have givet et Hovmod, som er over alle Grænser. Jeg mener derfor, at man i Fremtiden bør se med noget større Kritik paa Gaver, selv om de ogsaa kommer fra en Institution, som har et Navn, og fra hvis Side man ikke skulde vente et saa ensidigt Valg.

Dette er de Bemærkninger, jeg i Anledning af dette Samraad har haft Lyst til at fremkomme med. Jeg haaber atter paa Velvillie fra den højtærede Undervisningsministers Side; jeg haaber ikke blot paa Velvillie, men ogsaa paa, at Undervisningsministeren vil føre noget af det ud i Livet, som vi, tror jeg, i mange Henseender er enige om. Der har været meget paa, at det hele er saa dekadent, at der igen burde et Rigsdagsudvalg til at undersøge hele Forholdet og se, om ikke noget kunde forandres. Jeg vil dog mene, at det naturlige er, at det er Ministeriet og Ministeren, som har Ansvaret for Admi-

nistrationen af Statens Bevillinger, og foreløbig sætter jeg mit Haab til den højtærede Undervisningsminister.

J. Oskar Andersen: Da det ærede Medlem Hr. Vanggaard rejste denne Sag ved Finanslovens første Behandling, var jeg desværre forhindret i at give min Tilslutning, i Hovedsagen, til det, det ærede Medlem den Gang fremførte. Naar nu Sagen er rejst igen i Anledning af det Samraad, der har fundet Sted i Finansudvalget, vil jeg gerne sige, at for mig staar det ogsaa saadan, at dette er et Punkt, som virkelig fortjener Rigsdagens Opmærksomhed, og et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg haaber den højtærede Undervisningsminister vil gribe Lejligheden til at gøre sig gældende. Da Ministeren svarede det ærede Medlem Hr. Vanggaard ved første Behandling af Finansloven, var Ministerens Tale jo i høj Grad interessant, som sædvanlig impulsiv og i mange Maader vidnende om stor Veltalenhed, men i det store og hele var dog Indholdet af Ministerens Svar dette, at han mente, han burde forholde sig passiv, det var Historien, som skulde dømme om, hvad der var god Kunst. Det er jo et Synspunkt, som man vel maa sige er ganske berettiget; vi er ikke i Stand til i Øjeblikket autoritativt at afgøre, hvad der er god Kunst, navnlig ikke vi, der er Læg-mænd. Men heller ikke Kunstnerne selv kan afgøre det, thi det er dog noget, som enhver, der kender til Kunsthistorie, ved, at Kunstnerne selv har været dem, der daarligst forstod at vurdere, hvad det var, der af Efter-tiden vilde blive anset for virkelig god Kunst, for at have Værdi. Men det Spørgsmaal, forekommer det mig, foreligger heller ikke; det Spørgsmaal, der foreligger for os her, er, om vi føler det berettiget, at Statens Penge anvendes til Befordring af en ensidig Klikes Kunstopfattelse, saaledes som det sker i Øjeblikket. Jeg for mit Vedkommende vil gerne benytte den Stilling, jeg har som Medlem af dette høje Ting, til at protestere derimod, og jeg vil meget varmt anbefale Ministeren at tage under Overvejelse, om der ikke her bør ske en Forandring.

Jeg vil ligesom flere ærede Talere særlig fremhæve tre Punkter, hvor det synes mig ganske nødvendigt, at der nu gribes ind, da de Penge, der bevilges, anvendes paa en efter min Mening uforansvarlig Maade. Det første Punkt er det, som har været omtalt gentagne Gange: Indkøbene til Statens Museum for Kunst. Det er jo bekendt, at man har anvendt de Penge, der stilles til